

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia czwartek, 8 lutego 2024 r.

Poz. 1060

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.38.2024 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 23 stycznia 2024 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40 ze zm.) **stwierdzam nieważność uchwały Nr LXXII/637/2023 Rady Gminy Jonkowo z dnia 28 grudnia 2023 r. w sprawie ustalenia opłat za usługi przewozowe wykonywane gminną komunikacją publiczną, której Organizatorem jest Gmina Jonkowo w części dotyczącej § 4 ust. 3 lit. a) oraz lit. b) w zakresie sformułowania „jednoliniowego.”**

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa we wstępie, Rada Gminy Jonkowo, powołując się m.in. na art. 15 ust. 1 pkt 10, z art. 50a w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2022 r., poz. 1343 ze zm.) oraz art. 34a ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz. U. z 2020 r., poz. 8 ze zm.), ustaliła opłaty za usługi przewozowe oraz usługi dodatkowe wykonywane gminną komunikacją publiczną, której Organizatorem jest Gmina Jonkowo.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 8 stycznia 2024 r.

Zdaniem organu nadzoru przedmiotowa uchwała, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest sprzeczna z prawem.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, rada gminy może ustalać ceny za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich.

Stosownie do art. 34a ust. 2 w związku z ust. 1 ustawy Prawo przewozowe, w odniesieniu do gminnego, powiatowego i wojewódzkiego regularnego przewozu osób, przepisy, o których mowa w ust. 1, określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo sejmik województwa, a w mieście stołecznym Warszawie - Rada miasta stołecznego Warszawy.

W świetle ust. 2 ww. przepisu ustawy Prawo przewozowe, rada gminy uprawniona jest do określenia: sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych pobieranych w razie: braku odpowiedniego dokumentu przewozu, braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu, niezapłacenia należności za zabrane ze sobą do środka przewozu rzeczy lub zwierzęta albo naruszenia przepisów o ich przewozie, spowodowania, bez uzasadnionej przyczyny, zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu,

- mając na uwadze zróżnicowanie wysokości opłat dodatkowych w zależności od strat poniesionych przez przewoźnika i powodu nałożenia opłaty dodatkowej; oraz sposobu ustalania wysokości przysługującej przewoźnikowi opłaty manipulacyjnej, mając na uwadze ponoszone koszty czynności związanych ze zwrotem lub umorzeniem opłaty dodatkowej.

W § 2 uchwały rada gminy, zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, ustaliła opłaty za usługi przewozowe wykonywane gminną komunikacją publiczną. Jednocześnie na podstawie art. 34a ust. 2 w związku z ust. 1 ustawy Prawo przewozowe, w § 4 ust. 1 uchwały określiła katalog zdarzeń, z którymi

związany jest obowiązek uiszczenia opłaty dodatkowej. W ust. 3 § 4 uchwały, Rada Gminy Jonkowo ustaliła opłaty dodatkowe: za przejazd bez biletu, za przejazd bez ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu oraz przewóz rzeczy lub zwierząt wyłączonych z przewozu - w wysokości 40 - krotności ceny biletu jednorazowego *jednoliniowego* normalnego (lit. a); za spowodowanie przez podróżnego zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu bez uzasadnionej przyczyny - w wysokości 150 - krotności ceny biletu jednorazowego *jednoliniowego* normalnego (lit. b).

W ocenie organu nadzoru, odwołanie się w kwestionowanych postanowieniach do ceny biletu jednorazowego *jednoliniowego* normalnego, budzi wątpliwości interpretacyjne, w świetle postanowień § 1 ust. 1 - tabela pierwsza uchwały, w którym ustalono cenę biletu jednorazowego normalnego w wysokości 4,00 zł Bilet jednorazowy *jednoliniowy* normalny w § 1 uchwały - tabela pierwsza nie występuje.

Zgodnie z ustalonymi poglądami doktryny oraz ustaloną linią orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego prawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw, tak by ich treść była oczywista i pozwalała na wyegzekwowanie. Zasada ta zwana jest zasadą przyzwoitej legislacji, znajdującą oparcie w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz § 6 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” z dnia 20 czerwca 2002 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 283 ze zm.), zgodnie z którym przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Radosław Król